

ปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1

ธนัท ธีรทรัพย์ธรรม^{1*} และ โสภี วิวัฒน์ชาญกิจ²

^{1*} นักศึกษา วิทยาลัยทองสุข

² อาจารย์ วิทยาลัยทองสุข

FACTORS OF ADMINISTRATIVE SUPPORT INFLUENCING THE ACADEMIC
EFFECTIVENESS OF TEACHERS UNDER THE NAKHON PATHOM PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Thanat Teerasaptham^{1*} and Sopee Wiwatchankit²

^{1*} Student, Thongsuk College, Thailand

² Lecturer, Thongsuk College, Thailand

Corresponding author e-mail: thanat_t@gmail.com

วันที่รับบทความ 6 มีนาคม 2569 วันที่แก้ไขบทความ 12 มีนาคม 2569 วันที่ตอบรับบทความ 24 มีนาคม 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยส่งเสริมการบริหาร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลทางวิชาการ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ แจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่งเสริมการบริหาร โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า อันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านบุคคล รองลงมาคือปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และอันดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้าน ตามลำดับ 2) ประสิทธิภาพทางวิชาการ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านงานวิชาการ รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการ พบว่า ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.912 และสามารถอธิบายความผันแปรของปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 87.80 ($R^2=0.878$) และผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการ และพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ปัจจัยส่งเสริม การบริหาร ประสิทธิผลทางวิชาการ

Abstract

This research aimed to: 1) examine the level of supportive administrative factors; 2) examine the level of academic effectiveness; and 3) investigate the relationship between supportive administrative factors and academic effectiveness of educational personnel (teachers) under Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office 1. The sample used in this study consisted of 385 educational personnel. The research instrument was a questionnaire. The statistical methods used for data analysis included frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The findings revealed that: 1) the overall level of supportive administrative factors was at a relatively high level. When considered by factors, the highest-ranked factor was personal factors, followed by parental and community participation factors, while resource factors were ranked last; 2) the overall level of academic effectiveness was at a moderate level. When considered by dimensions, the academic administration dimension ranked first, followed by the learner dimension; and 3) supportive administrative factors were positively correlated with academic effectiveness of educational personnel at a statistically significant level of .000. The analysis of the relationship between supportive administrative factors and academic effectiveness showed that the multiple correlation coefficient (R) was 0.912, and the supportive administrative factors were able to explain 87.80 percent of the variance in academic effectiveness at the statistically significant level of .01 ($R^2 = 0.878$). Furthermore, the hypothesis testing confirmed that supportive administrative factors had a statistically significant relationship with academic effectiveness at the .01 level.

Keywords : Supportive Factors, Administration , Academic Effectiveness

บทนำ

การจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยตั้งอยู่บนหลักการที่เชื่อว่าผู้เรียนทุก

คนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และควรได้รับการส่งเสริมในฐานะศูนย์กลางของกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งยังมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ และมีความรับผิดชอบ ต่อสังคมและประเทศชาติ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

การบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เนื่องจากเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัด ประเมินผล (วลีรัตน์ ฉิมน้อย, 2562) การบริหารงานวิชาการที่ดีควรมุ่งยกระดับผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคม ผู้บริหารสถานศึกษา จึงต้องมีบทบาทในการวางแผน กำกับ ติดตาม ประสานงาน และจัดสรรภารกิจอย่างเหมาะสม เพื่อให้การ ดำเนินงานทางวิชาการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2545) ทั้งนี้ ประสิทธิภาพ ของการบริหารงานวิชาการสะท้อนคุณภาพโดยรวมของสถานศึกษาโดยตรง (วราภรณ์ ศรีจันทร์พาล, 2565)

ความสำเร็จของงานวิชาการสามารถพิจารณาได้จากระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งในมิติของงานและ ผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน โดยต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนหลายประการ เช่น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ศักยภาพของครู ความพร้อมด้านทรัพยากร เทคโนโลยี งบประมาณ และความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน งานวิจัยของ สมพงษ์ รมัทร (2547) ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านผู้บริหาร ครู งบประมาณ และชุมชน มีความสัมพันธ์ กับการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับ จุไรรัตน์ สุดรุ่ง (2549) ที่ พบว่าประสิทธิภาพงานวิชาการได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ธีระ รุญเจริญ (2557) ยังระบุว่าปัจจัยด้านผู้บริหาร ครู และบริบทของสถานศึกษาเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ

ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี สถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนารูปแบบการ บริหารที่ยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการของโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นกลไก หลักในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผู้บริหารต้องกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบท และมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ การดำเนินงานควรเป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน และ สามารถบริหารจัดการปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการพัฒนา (บุญชู บุตรีที่ จักร, 2568) อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติยังพบข้อจำกัดหลายประการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของงานวิชาการ ในด้านบุคลากร บางสถานศึกษายังขาดภาวะผู้นำทางวิชาการที่ชัดเจน การสื่อสารทิศทางการพัฒนาไม่ ต่อเนื่อง และการจัดการเรียนรู้ของครูบางส่วนยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งการใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมยังไม่เต็มศักยภาพ ด้านทรัพยากรพบข้อจำกัดด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์ และ งบประมาณ ทำให้การดำเนินโครงการวิชาการบางส่วนไม่ต่อเนื่อง ส่วนด้านการมีส่วนร่วม ผู้ปกครองและ ชุมชนยังมีบทบาทจำกัด ส่งผลให้การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงาน ร่วมกัน และการปลูกฝังคุณธรรมยังไม่บรรลุผลอย่างครบถ้วน

ดังนั้น การพัฒนาประสิทธิภาพทางวิชาการจำเป็นต้องสร้างความสมดุลระหว่างปัจจัยด้านบุคคล ทรัพยากร และการมีส่วนร่วม ผู้บริหารควรเสริมสร้างภาวะผู้นำทางวิชาการ พัฒนาศักยภาพครู จัดสรร

ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่งเสริมการบริหารของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นการศึกษาระบบสำรวจ (Survey Study) ทำการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ไม่ทราบขนาดแต่ทราบสัดส่วน ที่ร้อยละ 60 ในปี 2567

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 385 คน ได้มาโดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ ตารางของ Krejcie & Morgan 1970,อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม. 2559)

ขอบเขตที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ครั้งนี้ มุ่งศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่งเสริมการบริหาร ภายใต้องค์ประกอบของเนื้อหา 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านบุคคล 1.1) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร 1.2) คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู 2) ปัจจัยด้านทรัพยากร 1.1) ความพร้อมของอาคารสถานที่ 2.2) ความพร้อมของเทคโนโลยี 2.3) ความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ 2.4) ความพร้อมของงบประมาณ 3) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 3.1) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 3.2) การมีส่วนร่วมของชุมชน และ ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพทางวิชาการ ภายใต้องค์ประกอบของเนื้อหา 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการ และ 2) ด้านผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยอาศัยการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่งเสริมการบริหารและประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมตัวแปร เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของ

การศึกษา ทั้งนี้ แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยส่งเสริมการบริหาร ประกอบด้วย 3 ด้านหลัก รวม 40 ข้อ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู 2) ปัจจัยด้านทรัพยากร ได้แก่ ความพร้อมของอาคารสถานที่ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ ความพร้อมด้านงบประมาณ 3) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การมีส่วนร่วมของชุมชน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Chang, 1993; Sowers, 2004 อ้างถึงใน ตะวัน กำหอม, 2559) โดยกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้ 6 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 = เห็นด้วย 4 = ค่อนข้างเห็นด้วย 3 = ค่อนข้างไม่เห็นด้วย 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลทางวิชาการ มีลักษณะเป็นแบบปลายปิด จำนวน 10 ข้อ ครอบคลุม 2 ด้าน ได้แก่ ด้านงานวิชาการ ด้านผู้เรียน ใช้มาตราประมาณค่า 6 ระดับตามหลักเดียวกันกับตอนที่ 1

2. การพัฒนาเครื่องมือ การพัฒนาแบบสอบถามดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร 2) จัดทำร่างแบบสอบถามและเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณค่า IOC โดยกำหนดเกณฑ์ค่าระหว่าง 0.60–1.00 จึงถือว่ายอมรับได้ 3) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน 4) ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .854 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดี (Cronbach, 1970) 5) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดจำนวน 385 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลัก มีขั้นตอนดังนี้ 1) แจกแบบสอบถามพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบอย่างชัดเจน 2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง 3) ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับ หากพบข้อบกพร่องจะดำเนินการแจกใหม่ 4) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean: M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) เป็นรายชื่อและรายด้าน พร้อมกำหนดเกณฑ์การแปลผลระดับคะแนน ดังนี้ (Chang, 1993;

Sowers, 2004 อ้างถึงใน ตะวัน กำหอม, 2559) 1.00–1.49 = ต่ำมาก 1.50–2.49 = ต่ำ 2.50–3.49 = ค่อนข้างต่ำ 3.50–4.49 = ค่อนข้างสูง 4.50–5.49 = สูง 5.50–6.00 = สูงมาก

ตอนที่ 3 นำข้อมูลจากตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าความสัมพันธ์ (r) มีช่วงระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 (Cohen, 1988) โดยแปลความหมายดังนี้ 0.81–1.00 = สูงมาก 0.61–0.80 = สูง 0.41–0.60 = ปานกลาง 0.21–0.40 = ต่ำ 0.01–0.20 = ต่ำมาก 0.00 = ไม่มีความสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณใช้สำหรับสร้างสมการพยากรณ์ โดยตัวแปรต้องอยู่ในระดับ Interval หรือ Ratio หากเป็น Nominal หรือ Ordinal ควรแปลงเป็นตัวแปรตั้งมาก่อนทำการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Pearson's Correlation และ Multiple Regression เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการ

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่งเสริมการบริหารของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า อันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านบุคคล รองลงมาคือปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และอันดับสุดท้ายคือปัจจัยด้าน ตามลำดับแยกพิจารณาเป็นรายปัจจัย

1.1 ปัจจัยด้านบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร รองลงมาคือ คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยด้านทรัพยากร โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ความพร้อมของอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ความพร้อมของเทคโนโลยี ความพร้อมของงบประมาณ และอันดับสุดท้ายคือความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ

1.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง คือ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (ตามลำดับ)

2. ประสิทธิภาพทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านงานวิชาการ รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ตามลำดับแยกพิจารณาเป็นรายด้าน

2.1 ด้านงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วม

ของผู้ปกครองช่วยส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีการสื่อสารข้อมูลด้านการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

2.2 ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่1 คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ สถานศึกษานำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ชุมชนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนาการศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การบริหารสถานศึกษา ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.887 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ปัจจัยด้านทรัพยากร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.800 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.778 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณ พบว่า พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.912 และสามารถอธิบายความผันแปรของปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้ร้อยละ 87.80 ($R^2=0.878$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่าทุกสมมติฐานมีความสอดคล้อง คือ 1) ปัจจัยด้านบุคคล ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 12) ปัจจัยด้านทรัพยากร ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 3) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 และพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. ปัจจัยส่งเสริมการบริหารของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า อันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านบุคคล รองลงมาคือปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน และอันดับสุดท้ายคือปัจจัยด้าน ตามลำดับแยกพิจารณาเป็นรายปัจจัย 1.1) ปัจจัยด้านบุคคล โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร รองลงมาคือ คุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ตามลำดับ 1.2) ปัจจัยด้านทรัพยากร โดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือ ความพร้อมของอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ความพร้อมของเทคโนโลยี ความพร้อมของงบประมาณ และอันดับสุดท้ายคือความพร้อมของแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ 1.3) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนโดยภาพรวม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง คือ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (ตามลำดับ) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่งเสริมการบริหารของบุคลากรทางการศึกษาของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลโดยเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

ประการแรก **ปัจจัยด้านบุคคล** ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าบุคลากรทางการศึกษาให้ความสำคัญกับศักยภาพภายในของคนเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ **คณินันท์ พุทธิสารโรช และคณะ (2558)** ที่พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ผ่านวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียน รวมถึงสอดคล้องกับ **สุรชาติ กำลั้งฤทธิ์ และคณะ (2559)** ซึ่งยืนยันว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริหารวิชาการของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ **อดิพงษ์ สุขนาค และคณะ (2560)** ที่ระบุว่า คุณสมบัติของครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

ประการที่สอง **ปัจจัยด้านทรัพยากร** โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และพบว่า ความพร้อมของ อาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ความพร้อมของเทคโนโลยี และ งบประมาณ ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า ทรัพยากรทางกายภาพและเทคโนโลยีเป็นฐานสนับสนุนที่สำคัญต่อการดำเนินงานทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550)** ที่พบว่าความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยตรง รวมทั้งสอดคล้องกับ **สิริวิมล เล็งเมือง และอำนาจ จันทระขำ (2562)** ที่พบว่าด้านงบประมาณและด้านสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นตัวพยากรณ์สำคัญของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ **Adelabu และ Akinwumi (2008)** ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการขาดแคลนงบประมาณส่งผลกระทบต่อทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรกายภาพ และทำให้คุณภาพทางวิชาการลดลง

ประการที่สาม **ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน** พบว่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลดังกล่าวสะท้อนบทบาทของผู้ปกครองในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักที่สนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุกัญญา นิมพันธ์ (2563)** ที่พบว่า ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการในระดับสูง รวมทั้งสอดคล้องกับ **นงนุช อินทรโคกสูง และคณะ (2565)** ที่ยืนยันว่า ปัจจัยผู้ปกครองและชุมชนเป็นตัวพยากรณ์สำคัญที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ **Habibullah และ Ashraf (2013)** ซึ่งพบว่าการศึกษาของผู้ปกครองและสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

2. ประสิทธิภาพทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับที่ 1 คือด้านงานวิชาการ รองลงมาคือ ด้านผู้เรียน ตามลำดับแยกพิจารณาเป็นรายด้าน 2.1) ด้านงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองช่วยส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ปกครองให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือสถานศึกษามีการสื่อสารข้อมูลด้านการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ 2.2) ด้านผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ สถานศึกษานำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ชุมชนร่วมเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา การศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการบริหาร สถานศึกษา ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า แม้สถานศึกษาจะมีการดำเนินงานด้านวิชาการตามภารกิจหลักอย่างต่อเนื่อง แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ส่งผลให้ประสิทธิผลโดยรวมยังไม่อยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งสามารถอธิบายได้จากบริบทของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องเผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร งบประมาณ และภาระงานของครู อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีความเข้มแข็งในเชิงกระบวนการจัดการศึกษา มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550)** ที่ชี้ว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกิดจากการจัดระบบ กระบวนการ และกลไกสนับสนุนที่เหมาะสมก่อนที่จะสะท้อนผลไปสู่ผู้เรียน

เมื่อพิจารณา **ด้านงานวิชาการ** พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานทางวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ **สิริวิมล เสงเมือง และอำนาจ จันทระขำ (2562)** และ **นงนุช อินทรโคกสูง และคณะ (2565)** ที่พบว่า ปัจจัยผู้ปกครองและชุมชนเป็นตัวพยากรณ์สำคัญของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุกัญญา นิมพันธ์ (2563)** ที่ระบุว่า ความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการในระดับสูง

อย่างไรก็ตาม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านงานวิชาการคือ การสื่อสารข้อมูลด้านการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจสะท้อนถึงข้อจำกัดด้านระบบการสื่อสาร หรือภาระงานของครูที่ทำให้การสื่อสารเชิงลึกและต่อเนื่องยังไม่ทั่วถึง ประเด็นนี้สอดคล้องกับข้อค้นพบของ **สุรชาติ กำลังฤทธิ์ และคณะ (2559)** และ **Zhang และ Usaho (2019)** ที่ชี้ว่าการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานวิชาการ หากขาดความเป็นระบบจะทำให้ผลลัพธ์ทางการศึกษาลดลง

ในส่วนของ **ด้านผู้เรียน** พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ การนำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการที่ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมประสบการณ์ของผู้เรียน ผลการวิจัยนี้สะท้อนแนวคิดการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่และการใช้ทุนทางสังคมในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ **อดิพงษ์ สุขนาถ และคณะ (2560)** ที่พบว่า ความมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ และสอดคล้องกับ **Habibullah และ Ashraf (2013)** ที่ชี้ว่า บริบทครอบครัวและชุมชนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านผู้เรียนคือ การมีส่วนร่วมของชุมชนช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการบริหารสถานศึกษา ซึ่งอาจสะท้อนว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนยังอยู่ในลักษณะการสนับสนุนกิจกรรมเป็นครั้ง

คราว มากกว่าการมีบทบาทเชิงนโยบายหรือการตัดสินใจร่วม สอดคล้องกับข้อค้นพบของ **คณันท์ พุทธิศาโรช และคณะ (2558)** ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะส่งผลต่อประสิทธิผลอย่างชัดเจนก็ต่อเมื่อมีการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมองค์กรและภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

เมื่อเชื่อมโยงกับงานวิจัยต่างประเทศ เช่น **Farooq และคณะ (2011)** และ **Dev (2016)** จะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน และร่วมกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการของผู้เรียน ขณะเดียวกัน **Adelabu และ Akinwumi (2008)** ชี้ให้เห็นว่า หากขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอ จะส่งผลต่อคุณภาพทางวิชาการในระยะยาว

3. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยส่งเสริมการบริหารกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.887 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ปัจจัยด้านทรัพยากร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.800 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.778 โดยมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่งเสริมการบริหารทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ **ปัจจัยด้านบุคคล ($r = .887$)** รองลงมาคือ **ปัจจัยด้านทรัพยากร ($r = .800$)** และ **ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ($r = .778$)** ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การยกระดับประสิทธิผลทางวิชาการจำเป็นต้องพัฒนาองค์ประกอบด้านบุคลากรควบคู่กับการสนับสนุนทรัพยากรและการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ

ประการแรก **ปัจจัยด้านบุคคล** ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของครูและผู้บริหารเป็นแกนหลักที่ขับเคลื่อนประสิทธิผลทางวิชาการของสถานศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ **ฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550)** ที่พบว่า ปัจจัยด้านครูและผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **คณันท์ พุทธิศาโรช และคณะ (2558)** และ **สุรชาติ กำลังฤทธิ์ และคณะ (2559)** ที่ยืนยันว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและคุณภาพการสอนของครูมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ **อดิพงษ์ สุขนาท และคณะ (2560)** ที่ชี้ว่า คุณสมบัติของครูเป็นองค์ประกอบเชิงสาเหตุที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยต่างประเทศของ **Zhang และ Usaho (2019)** ก็

สนับสนุนในทิศทางเดียวกัน โดยระบุว่าความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิผลและประสิทธิผลของครูเป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

ประการที่สอง **ปัจจัยด้านทรัพยากร** มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลทางวิชาการในระดับสูง ($r = .800$) สะท้อนให้เห็นว่าความพร้อมด้านงบประมาณ อาคารสถานที่ สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เป็นเงื่อนไขสนับสนุนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารงานวิชาการอย่างมีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ **ฉัตรภรณ์ สถาปิตานนท์ (2550)** และ **สิริวิมล เล็งเมือง และอำนาจ จันทระขำ (2562)** ที่พบว่าด้านงบประมาณและสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นตัวพยากรณ์สำคัญของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ รวมทั้งสอดคล้องกับ **ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ และอัคพงศ์ สุขมาตย์ (2565)** ที่ระบุว่าทรัพยากรการเรียนรู้และเทคโนโลยีมีผลต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยต่างประเทศของ **Adelabu และ Akinwumi (2008)** ยังชี้ชัดว่า การขาดแคลนงบประมาณส่งผลกระทบต่อทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรกายภาพ และนำไปสู่คุณภาพทางวิชาการที่ลดลง

ประการที่สาม **ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน** มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลทางวิชาการในระดับสูง ($r = .778$) แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนเป็นพลังสนับสนุนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ **สุกัญญา นิมพันธ์ (2563)** และ **นงนุช อินทรโคกสูง และคณะ (2565)** ที่พบว่าปัจจัยผู้ปกครองและชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกและเป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ **Habibullah และ Ashraf (2013)** และ **Farooq และคณะ (2011)** ที่ระบุว่าบริบทครอบครัวและชุมชนรวมถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ควรพัฒนาระบบการสื่อสารและสร้างกลไกการมีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีบทบาทในการวางแผน ติดตาม และพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม การนิเทศ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือสถานศึกษาที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยและเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในภาพรวมของประเทศ

2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลทางวิชาการเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านนโยบายการศึกษา วัฒนธรรมองค์กร แรงจูงใจในการทำงานของครู หรือการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณนันท์ พุทธสาโรช และคณะ. (2558) รูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 17 (1), 103-116.
- จุไรรัตน์ สุดรุ่ง. (2559). การนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : แคนเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- ฉัตรารณณ์ สถาปิตานนท์. (2550). *การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ในตะวัน กำหอม. (2559). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. วิทยาลัยทองสุข กรุงเทพฯ:
- ธีระ รุญเจริญ. (2557). *การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- นงนุช อินทรโคกสูงวิ .(2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์*. *ครุศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*
- ในตะวัน กำหอม.(2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. เล่ม 2.วิทยาลัยทองสุข.กรุงเทพฯ
- บุญชู บุตรทีจักร. (2568). *ปัจจัยที่ให้ความสำคัญเชิงอิทธิพลทางนิเวศวิทยากับประสิทธิผลทางวิชาการของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยทองสุข*.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี,
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก, หน้า 1-23.กระทรวงศึกษาธิการ.
- วราภรณ์ ศรีจันทร์पाल. (2565). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาพยาบาลในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ดุสิตุบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วลีรัตน์ ฉิมน้อย. (2562). *กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามแนวคิดคุณลักษณะพลเมืองคุณภาพในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ดุสิตุบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภกฤต ดิษฐสุวรรณ, และอัครพงศ์ สุขมาตย์. (2565). *การพัฒนากลยุทธ์โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิให้เป็น สถานศึกษาชั้นนำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน, โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการสุวรรณภูมิ*.
- สมพงษ์ ร่มไทร. (2547). *สมพงษ์ ร่มไทร. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อมกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สิริวิมล เส็งเมือง, และอำนาจ จันทร์ขำ. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42, วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์*. 7 (1).

- สุกัญญา นิมพันธ์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5, สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- สุรชาติ กำลังฤทธิ์ (2559). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23, สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- อดิพงษ์ สุขนาค. (2560). การสังเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นขององค์ประกอบเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Adelabu, M. A., & Akinwumi, F. S. (2008). The impact of financial constraints on academic performance in secondary schools. *Educational Research and Review*, 3(5), 123–130.
- Chang, L. (1993). *The measurement of educational attitudes*. New York: Educational Research Press.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing* (3rd ed.). New York: Harper & Row.
- Dev, S. (2016). Factors affecting the academic achievement of students. *Journal of Education and Practice*, 7(4), 70–75.
- Farooq, M. S., Chaudhry, A. H., Shafiq, M., & Berhanu, G. (2011). Factors affecting students' quality of academic performance: A case of secondary school level. *Journal of Quality and Technology Management*, 7(2), 1–14.
- Habibullah, S., & Ashraf, J. (2013). Socio-economic status and parental involvement as predictors of students' academic achievement. *International Journal of Educational Research*, 2(3), 45–56.
- Sowers, J. (2004). *Educational research and statistics*. Boston: Academic Publishing.
- Zhang, Y., & Usaho, C. (2019). Effective leadership and school academic performance. *International Journal of Educational Management*, 33(4), 589–603.